

ikke anerkendte. Og Værgeraadene kan ikke blot kontrollere de fremtidig oprettede Plejehjem, men ogsaa dem, der allerede findes. Endvidere sker der den Hovedforandring, at man sonder Stillingen som Formand for Overværgeraadet ud fra Stillingen som Overinspektør for Opdragelsesanstalterne, saa at det bliver to selvstændige Stillinger, men dog saaledes, at der kan være nogen Kontakt mellem dem, hvad der selvfølgelig er nødvendigt, hvorfor Overinspektøren for Opdragelsesanstalterne skal være Medlem af Overværgeraadet sammen med nogle af Rigsdagen udvalgte Medlemmer.

Det er nogle af de Forandringer, Kommissionen har foreslaaet, og som Ministeriet har givet sin Tilslutning. Jeg skal dernæst kortelig omtale de Forandringer, hvor Justitsministeriet og den nedsatte Kommission ikke har kunnet følges. Kommissionen har ment, at det var bedst, at Reglerne om Værgeraadsforsorg og Tilsyn med Børn blev samlet i eet Lovforslag. Meningen dermed er tydelig og klar og ogsaa god. Som vi alle ved, er der noget vist odiskt ved, at et Barn er under Værgeraadsforsorg. Naar man paa Landet hører det, mener man, at der er noget galt med Barnet. Kommissionen gik derfor den i og for sig naturlige Vej at foreslaa dette odise fjernet derved, at Værgeraadsinstitutionen ogsaa kan faa Børn under sig, selv om de ikke er forbryderiske, Børn, som der i og for sig ikke er noget at sige om, men som blot savner et vist Tilsyn. Jeg for mit Vedkommende tror imidlertid, det er forkert at gaa den Vej. Tager man saadanne Børn ind under Værgeraadene, vil det, navnlig paa Landet, ikke altid virke heldigt overfor de Børn, der ikke skulde have været under Værgeraadene efter de hidtil gældende Regler. Jeg tror derfor, det er bedst i en Overgangstid at skille de to Love fra hinanden, saa at der bliver to Slags Tilsyn, et med Værgeraadsbørn og et med andre Børn, men vel at mærke saaledes, at disse andre Børn, hvis Kommunalbestyrelsen ønsker det, kan undergives Værgeraadstilsyn. Derved faar man en vis Forbindelse, saa at vi efterhaanden kan komme bort fra det odise i at være under Værgeraadsforsorg. Jeg tror, det vilde være forkert straks at slaa fast, at alle Børn skulde være under samme Institution, nemlig Værgeraadsinstitutionen.

Ogsaa med Hensyn til Valgmaaden er der Forskel mellem Kommissionens og Ministeriets Forslag. Kommissionen har ment, at det i og for sig var et naturligt

Standpunkt, at det er Vælgerne, som skal have Afgørelsen, derfor skulde Valget foregaa paa lignende Maade som til de politiske Forsamlinger. Jeg tror, at det er forkert, idet der her er et Omraade, som ikke bør undergives politisk Agitation. Det bedste vil derfor efter min Mening være, at de Forsamlinger, som er valgte ved almindelig Valgret, Kommunalbestyrelserne, faar Lov til at vælge de Raad, som skal tage sig af Børnene, og Lovforslaget gaar da ud paa at bevare den hittidige Metode, saa at Medlemmerne ogsaa fremtidig vælges af Kommunalbestyrelserne.

Et Omraade, hvor Ministeriet og Kommissionen heller ikke har kunnet finde hinanden, er det økonomiske. Ministeriet mener nemlig, at naar man følger det Princip, som absolut maa være det rigtige, nemlig at decentralisere, er det ogsaa rimeligt, at Kommunerne bærer en større Del af Udgifterne, end Kommissionen har ment. Udgifterne er derfor i noget større Udstrækning lagte fra Staten over paa Kommunerne. Nogle Udgifter vil blive at bære alene af Staten, andre af Staten og Forsørgelseskommunen, atter andre af Staten og Opholdskommunen, og endelig vil nogle blive at bære alene af Kommunen, nemlig Udgifterne til vedkommende Værgeraad. Ministeriet har derfor ikke ment at kunne gaa med til, at Stillingen som Værgeraadsmlem blev lønnet; det maa være et borgerligt Ombud.

Der er endnu en Forandring, som Ministeriet har foreslaaet, men som Kommissionen ikke har foreslaaet, det er den, som — jeg kan godt nævne Navnet — Dagmar Overby Sagen har givet Anledning til. Ministeriet har nu foreslaaet, at ethvert Barn, som er født udenfor Ægteskab, automatisk kommer under et vist Værgetilsyn fra Fødselen indtil en vis Alder. Derfor skal enhver Barnefødsel anmeldes til de Myndigheder, som skal foretage Udnævnelsen af dette Tilsyn. Dermed mener vi at have gjort, hvad vi kan, for at forhindre, at den Slags Forhold, som den nævnte Sag har aabenbaret, kan opstaa, idet enhver, som faar med disse Børn at gøre, ved, at der er andre, som følger Børnenes Skæbne. For at gennemføre det Princip, jeg her har nævnt, har det været nødvendigt at forlade den Grundsætning, man hidtil har hyldet, nemlig at der skulde være Hemmeligholdelsespligt paa Fødselsstiftelsen i København. Det er jo et Ord, som har haft en vis velvillig Klang, men i Virkeligheden er det kun Klangen, der har været god, Realiteten har ikke været